

[Pia Gjellerup]

sammenhæng vil se velvilligt på også at lave løsninger i forhold til energiindustrien dér, hvor disse løsninger hører hjemme.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Som jeg selv sagde, er jeg godt klar over, at det her kan betragtes som en kompensation for de vanskeligheder, der kan blive en konsekvens af anpartsindgrebet.

Men jeg er meget glad for, at fru Pia Gjellerup her så klart giver udtryk for, at Socialdemokratiet virkelig er indstillet på, at det ene ikke skal opveje det andet, hvis man kan sige det sådan – at man reelt får løsninger, der fremmer vedvarende energi. Det er vi meget tilfredse med.

Mejdahl (V):

Lovforslaget, som er fremsat af Socialdemokratiet, ser umiddelbart uskyldigt ud. Det drejer sig kun om at slette ordet kollektive to steder i realkreditloven.

Går man lidt længere ind i substansen og i intentionerne, som de står beskrevet i bemærkningerne, ser man, at forslaget måske ikke er helt så ukompliceret. Her tænker jeg ikke kun på de 10 mio. kr., som statens provenutab er anslået til, men også på kommunegaranti, offentlig indsigt i projekterne og fravigelse af de kommunale lånerammer. Boligministeren nævnte også forholdet til Industriens Realkreditfond, som jeg ikke på stående fod kan overskue.

Min betænkelighed skal ikke opfattes som en afvisning af forslaget. Jeg kan på Venstres vegne tilkendegive, at vi vil være med til at se på sagen. Lovforslagets hovedsigte er at fremme anvendelsen af indenlandske vedvarende energikilder, men det sigte tabes ikke af syne, selv om vi venter med at lovgive til efteråret, hvor vi jo alligevel skal have en ny realkreditlov.

Boligministerens udsagn om at ville undersøge sagen hilser vi velkommen. Jeg tror heller ikke, at Socialdemokratiet havde troet på, at lovforslaget kunne vedtages i den her samling. Vi vil som sagt være med til at se på spørgsmålet til efteråret.

Glistrup (FP):

Det turde være almindeligt bekendt, at når det drejer sig om kreditforeningsforhold, så er

Fremskridtspartiet et supersuperliberalt parti, og da vi jo også, som det fremgår af navnet, er et fremskridtsparti, vil man og har man hidtil altid mødt os, når der var tale om forslag på dette felt. Så snart der var tale om et skridt frem, stemte vi ja til det.

Dette lovforslag går så ganske klart ud på, at man fjerner om end ikke store dele af restriktionerne på realkreditområdet, så i hvert fald tager et skridt i den rigtige retning til at frigøre kreditforeningslovgivningen.

Men alligevel vil vi stemme nej, hvis det skulle til afstemning på det nuværende grundlag. Når det er undtagelsen, der bekræfter reglen, så er det ikke, fordi vi er særlig besnærede af hr. Kai Dige Bachs erklæring om, at han personligt ikke er nogen fan af indekslån, for det er da ærlig talt raslende ligegyldigt, om den ene eller den anden synes om det. Frihed betyder, at man også skal have frihed til at vælge noget forderveligt, og hvis indekslån er noget forderveligt, ja, så lad da folk vælge indekslån. Det er simpelt hen det, der giver livet fylde, at man kan vælge imellem noget godt og noget dårligt.

Nej, grunden til, at vi vil gå imod dette forslag, er, at det hænger sammen med noget helt, helt andet end realkreditloven, nemlig at i det øjeblik man giver et sådant realkreditlån, så risikerer man, at man befinder sig i en kommune, hvor flertallet beherskes af de folk, der ikke betaler nogen skat. Derfor stemmer de i sognerådet og kommunalbestyrelsen, og hvad det nu hedder, for en kommunegaranti, som så skal betales af dem, der repræsenteres af mindretallet i kommunalbestyrelsen, som er skatteydere. Resultatet af den historie er, at de offentlige udgifter og dermed skatterne stiger.

Hvis Socialdemokratiet vil gå med til at sige: Vi fjerner alt, hvad der hedder kommunegaranti og offentlige penge til vedvarende energi – strålende, så er vi med. Så skal vi meget, meget gerne stemme for denne liberalisering af det.

Men så længe vi har et sådant misbrug, som at noget så forfejlet og forfløjent som vindmøller skal have støtte af offentlige penge, hvad enten det er kommunale eller statslige, så siger vi nej og atter nej. Der skal ingen skatteyderpenge til noget så skadeligt, ligegyldigt, ødelæggende og energipolitikdestruerende som vindkraften.

Derfor vil vi ud fra energipolitiske grunde gå imod det, som vore liberale kreditforeningshjerter i og for sig banker varmt for.